

FRANKENSTEIN

Af

[Morten Buckhøj](#)

-

januar 7, 2023

Moderne adaption af "Frankenstein" handler om tidens afsky for alderdommen og alt hvad der er uskønt. Velskrevet og velspillet dystopisk drama på Teatret ved Sorte Hest.

* * * *

Der findes en lille håndfuld københavnske teaterselskaber, der dyrker det engelske sprog og producerer forestillinger på engelsk. Et af de absolut bedste er Why Not Theatre Company, der ledes af skuespilleren Sue Hansen-Styles, og efterhånden har eksisteret i mere end 15 år.

Why Not har store ambitioner om at skabe spændende, og vedkommende ny dramatik, og i 2021 modtog teatrets unge dramatiker Tanja Mastilo en Reumert-pris for sit og Why Nots "The Cheyenne are leaving".

Det er også Tanja Mastilo, der har dramatiseret kompagniets aktuelle forestilling, hvor hun har taget udgangspunkt i den klassiske litteratur, og skabt en moderne adaption af Mary Shelleys "Frankenstein". Det er her, hvor videnskabsmanden Dr. Frankenstein lever og ånder for at skabe evigt liv, og i sine eksperimenter får skabt et sandt monster, som spreder død og ulykke. Nogle vil måske huske de gamle sort-hvide film med Boris Karloff som skrækindjagende vanskabning.

Tanja Mastilo får måske ikke en dramatiker-Reumert i denne omgang, men i hendes "Frankenstein" befinder vi os i en måske ikke så fjern fremtid. En dystopisk verden hvor ungdom og skønhed synes at være det eneste saliggørende. Victoria Frankenstein er en ung, fremtrædende forsker, som ud fra sine egne perfekte stamceller vil skabe et menneske, der ikke alene er udødeligt, men også evigt ungt og smukt. Men et eller andet sted i processen er noget gået galt, og i stedet for en ung skønhed, dukker en ældre kvinde frem af sin puppe af gaze i forskerens laboratorium. Et sandt monster!

Sue Hansen-Styles ligner nu ikke et 'monster'. Hun er blot en ældre, grå dame – lidt a la Fru Drusse fra Riget, men det er netop pointen. Det skræmmende er alderen, rynkerne, det begyndende forfald.

Dette 'monster' af et aldrende menneske udkammes på det groveste ude blandt befolkningen, og forstår selv intet. I håb om i det mindste at få sin skabers kærlighed dræber hun Dr. Frankensteins mor for at træde i hendes sted, men det gør kun ondt værre, og som hævn for at blive afvist og udstødt af professoren, slår hun også Dr. Frankensteins mand, Edward ihjel, tilmed på bryllupsdagen. Ikke af egentlig ondskab, men alene for selv at blive genstand for professorens kærlighed. Forestillingen stiller det samme spørgsmål som i det originale værk; hvem er egentlig det værste monster? Monstret eller professoren, der skabte monstret?

Med udspring i Shelleys oprindelige fortælling, skaber Mastilo en fremtidsdystopi, som slet ikke virker så absurd endda. Mon ikke hun også har ladet sig inspirere af popikonet Madonnas seneste opdateringer på Instagram? Det kunne man fristes til at tro.

Den velskrevne tekst fremføres på engelsk – ganske letforståeligt, så man skal ikke lade sig skræmme – og selvom der på ingen måde er tale om en 'ungdomsforestilling', så retter budskabet sig jo i høj grad mod ungdommen, for hvem man kan frygte at udseende og 'appearance' i dag betyder langt mere end sundt er. Vi andre 'monstre' er jo på sin vis allerede fortabte.

Jessica O'Hara-Baker fremstår køligt beregnende som det sort- og læderklædte forsker. Med den nagende skyldfølelse som en konstant skygge hvilende over sig. Nathan Meister er hendes udkårne med referencer til 40'ernes ariske og lysblonde maskuline perfektionsideal, og Sue Hansen-Styles er ganske skræmmende i sin umiddelbare mildhed, bag hvilken, der skjuler sig en morderisk morlille.

Nina Larissa Bassetts instruktion gør effektivt brug af både skyggespil og video-projiceringer på scenografiens hvide draperier, og hun skaber stemningsfulde billeder og en medrivende intensitet i spillet. "Frankenstein" anno 2023 er således en seværdig og tankevækkende teaterforestilling.

"Frankenstein" af Tanja Mastilo baseret på Mary Shellys roman.

Instruktion: Nina Larissa Bassett. Scenografi og lyssætning: Peter Rasmussen. Koreografi: Nathan Meister og Nina Larissa Bassett. Video: Sofus Bassett & Valentin Christensen. Musik: Barry Wesil. Kostumer: Tanja Mastilo.

Medvirkende: Sue Hansen-Styles, Jessica O'Hara-Baker og Nathan Meister.

Produceret af Det Internationale selskab ved Sorte Hest og Why Not Theatre Company.

Spiller på Teatret ved Sorte Hest til 28. januar.

Anmeldt 6. januar (premiere).

Foto: Laura Ioana V.